

Camí dels Caus de Cal Brugal

Castellet i la Gornal

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Est de les Masuques
Alçada: 393

Coordenades:

Latitud: 41.28118
Longitud: 1.68961
UTM Est (X): 390263
UTM Nord (Y): 4570799

Classificació

Número de fitxa 08058 - 153
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XII-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Manquen els murs que delimitaven la via
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Castellet i la Gornal
Autoria de la fitxa Núria Cabañas. Web Cultura, SCP.
Data de registre de la fitxa: dj., 29/12/2022 - 08:50

Descripció

Tram de camí que forma part de la carrerada de Sant Domènec, que comunica Cal Brugal amb Cal Vicenç. Es conserva un tram de camí que discórrer entre camps d vinya i oliveres. En algun punt es conserva una part molt minsa de les parets de pedra seca que delimitaven la via.

Observacions:

La carrerada de Sant Domènec passava prop de Santa Margarida dels Monjos. Des de la masia de l'Abadal el camí travessa el riu Foix i per una pista puja cap el convent de Sant Domènec. Després segueix el camí que porta fins a Cal Noi i d'aquí s'agafa un camí fins a la cruïlla Sanabra. El camí creua pel fondo de Borrelleres i puja fins a Cal Brugal i continua fins els caus de Cal Brugal, que porta fins a Cal Vicenç.

Història

Les carrerades són vies per on discorre tradicionalment el trànsit ramader tant en desplaçaments de caire local (diaris o transtermitans), com en desplaçaments de caire regional (transhumants). Aquests moviments tenen dos motius principals: o bé per buscar les pastures dins del mateix vall on viu el ramat o bé, per desplaçar el ramat per aprofitar conreus i guarets. La transhumància té els seus orígens a l'època preromana i romana però no és fins el segle XII que es comença a organitzar la seva pràctica i en conseqüència la creació de la xarxa de camins estable i segura que permetés el trànsit del ramat entre la plana i la muntanya. A partir del segle XVI l'activitat de la ramaderia transhumant comença a prendre importància a nivell social degut a la producció de llana i de carn. Aquesta activitat es va mantenir fins a finals del segle XVIII i començaments del XIX, quan l'activitat transhumant dóna un pas enrere que es va prolongar fins el segle XX.

Bibliografia

AAVV. (2010). Camins ramaders i transhumància a Catalunya. Recomanacions i propostes. Lleida: Fundació món rural.

ROVIRA, J; MIRALLES, F. (1999). Camins de transhumància al Penedès i Garraf. Aproximació a les velles carrerades per on els muntanyesos i els seus ramats baixaven dels Pirineus a la marina. Vilafranca del Penedès. Associació d'Amics dels Camins Ramaders.

